

**UCHWAŁA Nr XXXIX/292/2013
RADY GMINY TERESIN**

z dnia 18 grudnia 2013 r.

**w sprawie gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie
oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2014-2018**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. Nr 180 poz. 1493 z późn. zm.) Rada Gminy Teresin uchwala, co następuje:

§1

Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2018, w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Teresin.

§3

Traci moc załącznik do uchwały nr VI/42/2011 Rady Gminy Teresin z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie uchwalenia Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie, trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*/-/ Bogdan Linard
Przewodniczący Rady Gminy*

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2018

I. WSTĘP

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2018 jest realizacją art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 ze zm.), zgodnie z którym do zadań własnych gminy należy „opracowywanie i realizowanie programów przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie”.

Głównym celem programu jest dążenie do ograniczania skali i skutków przemocy domowej na terenie Gminy Teresin.

Program zakłada podejmowanie działań chroniących ofiary przemocy, jak też edukację osób stosujących przemoc, przez służby i instytucje publiczne oraz organizacje pozarządowe. W programie zawarto podstawowe informacje dotyczące zjawiska przemocy w rodzinie, istotne przy planowaniu działań w zakresie zapobiegania i zwalczania przemocy.

Cele i zadania programu, a także źródła jego finansowania zostały sformułowane na poziomie ogólnym, umożliwiającym ich rozwinięcie i uszczegółowienie, adekwatnie do aktualnych potrzeb lokalnych.

Zakładając, że niniejszy program będzie stanowił wspólny plan działań instytucji i organizacji zobowiązanych do podejmowania działań na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie, wówczas przyczyni się on do usprawnienia lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy oraz ograniczenia zjawiska przemocy a tym samym poprawy kondycji rodzin.

II. PRZEMOC W RODZINIE – PODSTAWY TEORETYCZNE

Definicja przemocy w rodzinie

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180 poz. 1493 ze zm.) **przemoc w rodzinie** to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych (w rozumieniu art. 115 § 11 *Kodeksu karnego*), a także innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Formy przemocy

1. Przemoc fizyczna – polega na różnej gamie form zachowania o różnym stopniu nasilenia np. wymierzaniu policzków, biciu, kopaniu itp.
2. Przemoc seksualna - zmuszanie do określonych zachowań i kontaktów seksualnych (gwałt, zmuszanie do oglądania filmów, zdjęć pornograficznych itd.)
3. Przemoc psychiczna – słowne lub niewerbalne groźby użycia przemocy wobec osoby lub tego, co do niej należy. Ten rodzaj przemocy przejawia się m.in. w zastraszaniu, poniżaniu, ubliżaniu, szantażowaniu itp.
4. Przemoc ekonomiczna / materialna – odmawianie lub ograniczanie dostępu do wspólnych środków finansowych lub odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie bądź ograniczanie podjęcia pracy zarobkowej ale również niszczenie przedmiotów itp.

Rodzaje przemocy

1. Przemoc gorąca – charakteryzuje się agresją słowną i fizyczną, związana jest z odreagowywaniem emocji na osobach najbliższych.
2. Przemoc chłodna – jest pozbawiona gwałtownych wybuchów, emocji, przypomina raczej realizację z góry zaplanowanego scenariusza, często stosowana w imię fałszywie pojmowanych „wyższych celów” np. konsekwentnego wychowywania dziecka.

Fazy przemocy.

1. FAZA NARASTAJĄCEGO NAPIĘCIA – w zachowaniu sprawcy pojawia się napięcie, złość, poirytowanie, prowokuje awantury, traci panowanie nad swoimi emocjami, sięga po alkohol lub inne środki odurzające.
Ofiara przemocy uspokaja, spełnia zachcianki, stara się jak najlepiej wywiązywać ze swoich obowiązków, przeprasza, stara się poprawić humor sprawcy, doświadcza dolegliwości psychosomatycznych, prowokuje awanturę.
2. FAZA GWAŁTOWNEJ PRZEMOCY – sprawca staje się gwałtowny, wpada w szał, wyładowuje się dokonując aktów przemocy wobec ofiary.
Ofiara uspokaja, usiłuje się bronić, jest bezradna, po akcie przemocy jest w szoku, odczuwa wstyd, upokorzenie, przerażenie, staje się apatyczna, traci ochotę do życia, odczuwa złość i bezradność.
3. FAZA MIODOWEGO MIESIĄCA – sprawca przemocy przeprasza, okazuje skruchę, żałuje, obiecuje poprawę, usiłuje tłumaczyć swoje zachowanie, zapewnia, że więcej tego nie zrobi, dba o ofiarę, spędza z nią czas, kupuje kwiaty, prezenty.
Ofiara przemocy zaczyna wierzyć w przemianę sprawcy, czuje się kochana, odczuwa bliskość, jest pełna nadziei.

Po okresie miodowego miesiąca cykl ten się powtarza.

Przemoc w rodzinie może być kontrolowana wyłącznie w sytuacji, gdy osoby zajmujące się tym problemem współpracują ze sobą, skutecznie wykorzystując potencjał środowiska lokalnego, w tym instytucje działające na ich terenie.

Na podstawie badań dokonanych w listopadzie 2011 r. przez MillwardBrown SMG/KRC dla Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej (źródło <http://www.mpips.gov.pl/przemoc-w-rodzinie/diagnoza-zjawiska-przemocy-w-rodzinie-w-polsce/>) dokonano m.in. następującej diagnozy przemocy w rodzinie:

1. W społeczeństwie dominuje pogląd, że przemoc w rodzinie dotyczy od 20% do 39% rodzin. Skalę zjawiska szacuje w ten sposób co trzeci (33%) badany. Tego samego zdania najczęściej są również osoby, które przyznają się do stosowania przemocy we własnych rodzinach.
2. Na uwagę zasługuje fakt, że przemoc fizyczna jest rzadziej zauważaną formą przemocy w rodzinie niż przemoc psychiczna. Blisko siedmiu na dziesięciu (69%) badanych uważa, że na przestrzeni ostatnich 5 lat przemoc psychiczna w rodzinach zdarza się częściej. Pogląd ten dokładnie pokrywa się z percepcją skali tego zjawiska osoby, które stosowały przemoc w rodzinie.
3. Wiedzę o istnieniu w ich najbliższym otoczeniu rodzin, w których stosowana jest przemoc psychiczna, deklaruje czterech na dziesięciu (43%) dorosłych badanych.
4. W polskim społeczeństwie dominuje opinia, że na przestrzeni ostatnich 5 lat obserwuje się częstsze występowanie zjawiska przemocy fizycznej w rodzinach. Pogląd taki podzieliła blisko co drugi (48%) badany. Co czwarty (38%) badany zna w swoim najbliższym otoczeniu co najmniej jedną rodzinę, w której występuje przemoc fizyczna. Co trzeci (32%) badany uważa, że w ciągu ostatnich 5 lat nasiliło się zjawisko przemocy seksualnej w rodzinach. Blisko dziewięciu na dziesięciu (87%) badanych twierdzi, że w ich najbliższym otoczeniu nie ma rodzin, w których występowałby problem przemocy seksualnej.
5. Zdecydowanie najczęściej, jako czynnik przyczyniający się do przemocy w rodzinie, we wszystkich analizowanych grupach wskazywano nadużywanie alkoholu – przez osoby, które stosowały przemoc w rodzinie, wskazywane było ono przez ponad 90% respondentów. Wśród przyczyn, które osiągnęły co najmniej 60% wskazań, można wyodrębnić cztery główne obszary problematyczne: nadużywanie alkoholu i stosowanie innych środków odurzających, problemy związane z sytuacją materialno-zawodową, problemy w relacjach z najbliższymi oraz bycie ofiarą przemocy w rodzinie (obecnie lub w przeszłości).
6. Trzech na czterech (74%) badanych uważa, że osoby, które stosują przemoc w rodzinie, powinny być poddane karze pozbawienia wolności. Ta forma walki ze zjawiskiem przemocy w rodzinie uzyskała najmniejsze poparcie zarówno wśród społeczeństwa, jak i wśród osób, które stosowały przemoc w rodzinie.
7. Analiza poziomu akceptacji dla różnych form, jakie w rodzinie może przyjmować przemoc w stosunku do partnera/partnerki wykazała, że występuje dużo większe przyzwolenie społeczne na stosowanie przemocy przez kobiety w stosunku do partnerów, niż na stosowanie przemocy przez mężczyzn w stosunku do ich partnerek.
8. Trzech na dziesięciu (29%) badanych uważa, że są sytuacje, w których konieczne jest zastosowanie wobec dziecka kary fizycznej.
9. 20% ogółu badanych przyjmuje kłótnie, rękoczyn i wyzwiska za normalne zachowania występujące w niemal każdym domu i nie dostrzega w nich znamion anomalii. Osoby, które stosowały przemoc fizyczną w rodzinie, zdecydowanie częściej (21%) niż pozostałe dwie analizowane grupy uważają, że silne

zdenierwowanie usprawiedliwia użycie obraźliwych, upokarzających wyzwisk wobec członka rodziny.

10. Zarówno ogół respondentów, jak i same osoby stosujące przemoc w rodzinie, są zdecydowanie zgodni (liczba wskazań powyżej 90%), że będąc świadkiem przemocy w czyjejs rodzinie należy zareagować. Jednocześnie badani dopuszczają w pewnych sytuacjach brak reakcji, który usprawiedliwiają np. brakiem wiedzy, kto ma rację czy też obawą, że sami będą mieli potem kłopoty.
11. Co czwarty (27%) badany doświadczył kiedykolwiek przemocy fizycznej ze strony członka swojej rodziny.
12. 16% populacji przyznaje się do zastosowania kiedykolwiek przemocy fizycznej wobec członka swojej rodziny. Blisko połowa osób (47%), które stosowały przemoc psychiczną w rodzinie, co najmniej raz zastosowała wobec swojej rodziny również przemoc fizyczną.
13. 38% dorosłych badanych deklaruje, że zdarzyło im się doświadczyć przemocy psychicznej ze strony członka rodziny.
14. Co czwarty respondent (26%) przyznaje się, że zastosował kiedykolwiek przemoc psychiczną wobec członka swojej rodziny. 69% osób, które stosowały przemoc fizyczną w rodzinie, co najmniej raz zastosowały wobec swojej rodziny również przemoc psychiczną. Osoby, które dopuściły się przemocy psychicznej w rodzinie kilkanaście razy lub więcej, stanowią 20% osób w grupie, która stosowała przemoc psychiczną.
15. Zarówno przemoc psychiczna, jak i przemoc fizyczna, kierowane są najczęściej wobec współmałżonków osób, które stosowały przemoc w rodzinie.
16. Przemoc seksualna w rodzinie jest formą przemocy, do której zarówno doświadczenia, jak i stosowania, przyznaje się najmniejszy odsetek społeczeństwa. 5% dorosłych badanych zadeklarowało, że doświadczyło kiedykolwiek przemocy seksualnej w rodzinie.

Często przemoc nie wychodzi poza próg domu. Osoby będące ofiarami przemocy nie szukają pomocy wśród innych osób czy też instytucji z różnych powodów. Najczęściej występujące to:

1. lęk przed zemstą ze strony partnera, zagrożenie śmiercią lub śmiercią dzieci, jeśli prawda o przemocy wyjdzie na jaw;
2. uczucie wstydu i upokorzenia, obawa przed opinią otoczenia;
3. poczucie winy ofiary myślącej, że gdyby była lepsza dla sprawcy, ataki agresji nie występowałyby;
4. niska samoocena ofiary, postrzeganie siebie jako osoby nie zasługującej na żadną pomoc, która sama zapracowała na swój los;
5. zależność finansowa od partnera, który często jest jedynym żywicielem rodziny;
6. brak wiary we własne siły, przekonanie ofiary, że nie będzie w stanie sama utrzymać dzieci;
7. ofiara wierzy, że skutki przemocy są zbyt małe, by komukolwiek o tym mówić;
8. ofiara żyje nadzieją, że przemoc była incydentalna, a sam partner zmieni się na lepsze;
9. uważanie, że przemoc jest sprawą rodzinną i nie można liczyć na pomoc z zewnątrz;
10. utrata wiary w jakąkolwiek pomoc;
11. ofiara mogła szukać pomocy, ale okazała się ona mało skuteczna;
12. ofiara chce utrzymać małżeństwo nawet za cenę cierpienia, ze względu na wartości religijne lub tradycje kulturowe.

Trzeba również mieć na uwadze, że ofiarami przemocy w rodzinie są również dzieci, które z reguły nie potrafią same poprosić o pomoc, a które rozwijając się w atmosferze przemocy nabywają negatywne wzorce zachowań i niejednokrotnie zostają sprawcami przemocy w rodzinie już jako rodzice.

Skutki przemocy w rodzinie

Przemoc w rodzinie jest doświadczeniem traumatycznym, którego skutkiem są zarówno bezpośrednie szkody na zdrowiu psychicznym i fizycznym, jak i poważne, długotrwałe problemy ujawniające się w życiu dorosłym, jako konsekwencje przemocy doświadczanej w dzieciństwie.

• Konsekwencje doświadczania przemocy przez osoby dorosłe

U osób poddawanych długotrwałej przemocy występują poważne problemy fizyczne i emocjonalne. Do najczęstszych objawów będących skutkami przemocy należą: poważne obrażenia ciała, wzrost częstości chorób somatycznych związanych ze stresem (ból głowy, żołądka, w krzyżu lub w stawach oraz inne dolegliwości), przygnębienie, smutek, obojętność, popadanie w depresję, niepokój, niekontrolowane wybuchy płaczu, śmiechu czy agresji, zmienność nastrojów, decyzji, niepewność, stany lękowe, w tym lęk przed bliskością, nieufność, poczucie zagrożenia, niska samoocena, kłopoty z zasypianiem, koszmary nocne, kłopoty z koncentracją, zwiększone spożycie środków psychoaktywnych, zaprzeczanie, obwinianie się, bezradność, adaptacja do przemocy. Ofiary często zachowują się niezrozumiale, niejednokrotnie zmieniają zdanie i wycofują zawiadomienie o przestępstwie, bronią sprawcy. Zachowania te są w psychologii tłumaczone najczęściej występowaniem: wyuczonej **bezradności**, **zjawiska „prania mózgu”** czy **stresu pourazowego**. Wycofanie się z aktywnych działań służących zmianie sytuacji i wyjściu z przemocy może wynikać z przekonania o bezskuteczności działań, popartego wcześniejszymi doświadczeniami. Bierność i rezygnacja są również często wynikiem technik manipulacyjnych, jakim ofiara była poddawana ze strony sprawcy, technik mających utrwalić w niej niską samoocenę i wzbudzić poczucie winy.

• Konsekwencje doświadczania przemocy przez dzieci

Na szczególnie poważne konsekwencje zachowań przemocowych narażone są dzieci. Często są one bezpośrednimi ofiarami lub/i świadkami przemocy w rodzinie. Obok obrażeń cielesnych przemoc domowa powoduje, że dziecko żyje w poczuciu ciągłego strachu i zagrożenia, pozbawione miłości, zaufania i bezpieczeństwa. Niezaspokojenie tych podstawowych potrzeb wpływa na dalszy rozwój dziecka i jest przyczyną wielu schorzeń psychosomatycznych. Dzieci będące ofiarami wykorzystywania seksualnego wykazują wysoki poziom depresji, poczucie osamotnienia, myśli samobójcze, zaburzenia snu, nadpobudliwość, agresje, obniżenie samooceny i poczucie bezwartościowości. Maltretowanie psychiczne niekorzystnie wpływa na rozwój dzieci. Może prowadzić do nieprzystosowania interpersonalnego (brak poczucia bezpieczeństwa, niski poziom kompetencji społecznych, trudności w kontaktach z rówieśnikami), deficytów intelektualnych (deficyty w zakresie możliwości poznawczych, rozwiązywaniu konfliktów i kreatywności), problemów afektywno-behawioralnych (agresja, samoponížanie, lęk, wstyd i poczucie winy, wrogość i gniew, pesymizm i negatywizm). Skutki przemocy pojawiające się podczas trwania zachowań przemocowych są zaledwie początkiem destrukcyjnego wpływu przemocy domowej. Konsekwencje przemocy ujawniają się często również po długim czasie, kiedy dziecko dorasta, lub w jego dorosłym życiu. Odroczone skutki przemocy objawiają się w postaci różnych form niedostosowania społecznego. Trudności w nauce, wagarowanie, ucieczki z domu, udział w nieformalnych młodzieżowych grupach przestępczych, wysoki poziom agresji, nadużywanie alkoholu, branie narkotyków to tylko niektóre ze sposobów

ucieczki od problemu przemocy w rodzinie. Ofiary przemocy, zwłaszcza seksualnej, mają problemy z nawiązaniem i utrzymaniem satysfakcjonujących relacji z innymi osobami. Doświadczanie przemocy w dzieciństwie podwyższa ryzyko, że krzywdzone dzieci same staną się krzywdzącymi rodzicami.

III.SCHEMAT FUNKCJONALNY PROGRAMU

CELE PROGRAMU

Celem Programu jest:

1. zmniejszenie skali zjawiska przemocy w rodzinie na terenie Gminy Teresin,
2. zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie,
3. zwiększenie pomocy i ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

Cele ogólne będą realizowane przez:

1. budowanie lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy,
2. diagnozowanie zjawiska przemocy na terenie Gminy Teresin
3. podnoszenie kompetencji służb i instytucji w zakresie przemocy w rodzinie,
4. udzielanie pomocy ofiarom przemocy w rodzinie,
5. oddziaływanie na sprawców przemocy w rodzinie.

ZAŁOŻENIA NADRZĘDNE PROGRAMU

- 1) Każdy człowiek ma prawo do życia w środowisku rodzinnym wolnym od przemocy.
- 2) Dzieci i młodzież mają prawo do życia w bezpiecznym środowisku wolnym od przemocy, a obowiązkiem dorosłych jest im to zapewnić.
- 3) Za przemoc zawsze odpowiedzialny jest sprawca, bez względu na to, co zrobiła ofiara.
- 4) Nie ma żadnego uzasadnienia ani usprawiedliwienia przemocy.
- 5) Najważniejsze jest bezpieczeństwo ofiary.
- 6) Nie ma żadnego uzasadnienia ani usprawiedliwienia przemocy.
- 7) Podstawowym zadaniem jest zatrzymanie przemocy, bez tego pomoc jest nieskuteczna.
- 8) Zrozumiałe i dopuszczalne są wahania i niekonsekwencje w zachowaniu i decyzjach ofiary, gdyż jest to jeden z objawów doznanych urazów.
- 9) W przeciwdziałaniu przemocy należy pamiętać o sprawcach, proponując im formy pomocy, które poprzez zmianę ich postaw i zachowań, w sposób trwały powstrzymają akty przemocy.

POZIOMY PROGRAMU

- **PROFILAKTYKA**

- 1) Działania diagnozujące

- 2) Działania informacyjne
- 3) Działania edukacyjne

- WSPARCIE

- 1) Działania korekcyjnoedukacyjne dla osób stosujących przemoc
- 2) Działania terapeutyczne dla osób doznających przemocy

- INTERWENCJA

1. Działania pomocowe dla osób doznających przemocy

CEL: Wspieranie ofiar w radzeniu sobie z problemem przemocy.
Zapobieganie kolejnym aktom przemocy.
Pomoc w odbudowaniu relacji w rodzinie.

2. Działania interwencyjne kierowane do osób stosujących przemoc

Podjęcie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskiej Karty” i zgodnie z art. 9d ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493, z późn. zm.) nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą. Procedura Niebieskiej Karty stosowana jest zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury "Niebieskiej Karty" oraz wzorów formularzy "Niebieska Karta" (Dz.U. z 2011 r. nr 209 poz. 1245).

Cel interwencji: Szybkie i skuteczne przerwanie aktów przemocy w rodzinie.

IV CELE SZCZEGÓŁOWE PROGRAMU

- 1. Zmiana postaw społeczności lokalnej wobec przemocy w rodzinie poprzez stałą edukację:**

- 1) Systematyczne pogłębianie wiedzy na temat zjawiska przemocy poprzez edukację środowiska lokalnego ukierunkowana na zniwelowanie mitów i stereotypów dot. przemocy poprzez podejmowania działań w środowisku mających wpływ na zmianę obyczajów i zniwelowanie postaw usprawiedliwiających stosowanie przemocy. Działanie o charakterze ciągłym.
- 2) Przeprowadzanie lokalnych kampanii społecznych, informacyjno-edukacyjnych propagujących właściwe relacje w rodzinach mobilizujące społeczność lokalną do podejmowania działań zmierzających do powstrzymania przemocy w rodzinach. Działanie o charakterze ciągłym.

- 3) Aktualizowanie bazy danych o instytucjach świadczących pomoc rodzinom uwikłanym w przemoc i oferowanych form wsparcia.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 4) Informowanie mieszkańców gminy przyczyniające się do uwrażliwienia na problem przemocy w rodzinach poprzez zamieszczanie artykułów i informacji w lokalnej prasie.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 5) Kolportaż ulotek i broszur dot. problemu przemocy w rodzinach.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 6) Rozpowszechnianie wiedzy na temat stosowania przemocy w rodzinach poprzez udostępnianie zbiorów bibliotecznych i czasopism zgromadzonych w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 7) Prowadzenie działalności informacyjno-konsultacyjnej skierowanej do społeczeństwa lokalnego, dzieci i młodzieży.
Realizacja działania w sposób dostosowany do potrzeb.
- 8) Organizowanie lub współorganizowanie pikników rodzinnych, festynów, zawodów sportowych służących wzmocnieniu więzi w rodzinach.
Realizacja działania w sposób dostosowany do potrzeb.

2. Ograniczenie rozmiarów zjawiska przemocy w rodzinie:

- 1) Prowadzenie monitoringu przemocy na terenie Gminy Teresin.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 2) Rozpowszechnianie procedury „Niebieskich Kart” w środowisku.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 3) Prowadzenie interwencji kryzysowej w rodzinach poprzez wykorzystanie procedury „Niebieskiej Karty”.
Realizacja działania dostosowane do potrzeb.
- 4) Ścisła współpraca z policją, szkołami, instytucjami pozarządowymi oraz instytucjami zajmującymi się problemem przemocy w rodzinie.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 5) Działania edukacyjno-informacyjne prowadzone w Punkcie Informacyjno-Konsultacyjnym dla Osób Uzależnionych i Ofiar Przemocy w Rodzinie.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 6) Wprowadzanie nowatorskich rozwiązań służących ograniczeniu rozmiaru przemocy w rodzinach.
Realizacja działania dostosowane do potrzeb.

3. Usprawnienie systemu interwencji i wsparcia rodziny:

- 1) Kontynuacja prac Zespołu Interdyscyplinarnego.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 2) Podnoszenie wiedzy i kwalifikacji członków Zespołu interdyscyplinarnego.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 3) Doskonalenie nabytych umiejętności członków Zespołu interdyscyplinarnego oraz członków Grup roboczych.
Realizacja działania dostosowane do potrzeb.
- 4) Doskonalenie kadr zajmujących się problemem przeciwdziałania przemocy w rodzinie poprzez umożliwienie korzystania ze szkoleń i konsultacji.
Realizacja działania dostosowane do potrzeb.
- 5) Pomoc specjalistyczna prowadzona w ramach Punktu Informacyjno-Konsultacyjnego dla Osób Uzależnionych i Ofiar Przemocy w Rodzinie.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 6) Prowadzenie monitoringu rodzin ze środowisk szczególnie zagrożonych przemocą w rodzinach.
Działanie o charakterze ciągłym.

4. Prowadzenie poradnictwa dla ofiar przemocy w rodzinie oraz zwiększenie możliwości dostępności pomocy dla osób domowej przemocy:

- 1) Zapewnienie dostępu do konsultacji specjalistycznej w Punkcie Informacyjno-Konsultacyjnym dla Osób Uzależnionych i Ofiar Przemocy w Rodzinie poprzez dostosowanie świadczeń do istniejących potrzeb.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 2) Udzielanie pomocy prawnej, psychologicznej, socjalnej, terapeutycznej w ramach działającego Punktu Informacyjno-Konsultacyjnego dla Osób Uzależnionych i Ofiar Przemocy w Rodzinie.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 3) Prowadzenie poradnictwa socjalnego.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 4) Świadczenie pomocy dla rodzin uwikłanych w przemoc poprzez uruchomienie dyżurów w Punkcie Informacyjno-Konsultacyjnym dla Osób Uzależnionych i Ofiar Przemocy w Rodzinie przez specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
Realizacja działania dostosowana do potrzeb.
- 5) Zwiększenie możliwości udzielania porad prawnych.
Realizacja działania dostosowana do potrzeb.
- 6) Zapewnienie schronienia dla osób i rodzin uwikłanych w przemoc.

Realizacja działania w sposób ciągły, dostosowany do potrzeb.

- 7) Poszerzenie specjalistycznej pomocy w Punkcie Informacyjno-Konsultacyjnym dla Osób Uzależnionych i Ofiar Przemocy w Rodzinie. Realizacja działania dostosowana do potrzeb.
- 8) Kontynuacja działalności funkcjonujących grup wsparcia dla osób doznających przemocy.
Działanie o charakterze ciągłym, dostosowana do potrzeb.
- 9) Prowadzenie konsultacji dla rodzin, rodziców i opiekunów dzieci, polegających na utrwalaniu właściwych postaw rodzicielskich wzmacniających więzi rodzinne.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 10) Kontynuacja pomocy psychoterapeutycznej dla rodzin znajdujących się w kryzysie poprzez np. prowadzenie terapii rodzinnej.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 11) Organizowanie wolnego czasu dzieciom i młodzieży.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 12) Ścisła współpraca z instytucjami, organizacjami pozarządowymi posiadającymi bazę lokalową tj. między innymi hostele, schroniska, specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób uwikłanych w przemoc.
Działanie o charakterze ciągłym.

5. Podnoszenie wiedzy i kwalifikacji osób zajmujących się problemem na terenie Gminy Teresin:

- 1) Podnoszenie wiedzy i kompetencji przedstawicieli Zespołu interdyscyplinarnego oraz osób zajmujących się przemocą w rodzinie, w szczególności poprzez organizowanie spotkań z udziałem profesjonalistów w tej dziedzinie.
Realizacja działania dostosowana do potrzeb.
- 2) Systematyczne pogłębianie wiedzy na temat zjawiska przemocy w rodzinie oraz udzielania pomocy dla ofiar przemocy w rodzinie poprzez uczestnictwo w szkoleniach w zakresie przemocy w rodzinie, organizowanie, współfinansowanie szkoleń dla osób zajmujących się problemem przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
Realizacja działania dostosowana do potrzeb.
- 3) Organizowanie na terenie placówek oświatowo-wychowawczych działań profilaktycznych minimalizujących zachowania agresywne wśród uczniów.
Realizacja działania w sposób ciągły, dostosowany do potrzeb.
- 4) Zwiększenie skuteczności udzielania pomocy dla osób uwikłanych w przemoc i skutecznej ochrony ich praw poprzez podnoszenie kompetencji służb działających w tym obszarze.
Realizacja działania w sposób ciągły, dostosowany do potrzeb.

6. Współpraca z instytucjami, organizacjami pozarządowymi działającymi w środowisku lokalnym na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie.

- 1) Inicjowanie powstawania stowarzyszeń i organizacji działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie, pozyskiwanie partnerów społecznych.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 2) Ścisła współpraca z kościołami, związkami wyznaniowymi, organizacjami pozarządowymi i innymi organizacjami zaangażowanymi w pomoc osobom lub rodzinom uwikłanym w przemoc.
Działanie o charakterze ciągłym.
- 3) Podejmowanie inicjatyw zmierzających do udziału podmiotów niepublicznych w realizację zadań z zakresu pomocy osobom i rodzinom uwikłanym w przemoc.
Działanie o charakterze ciągłym.

V. REALIZATORZY PROGRAMU

1. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej
2. Zespół Interdyscyplinarny do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
3. Komisariat Policji w Teresinie
4. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
5. Przychodnia Lekarza Rodzinnego, placówki służby zdrowia
6. Placówki oświaty - szkoły
7. Inne instytucje, organizacje, stowarzyszenia i osoby fizyczne.

VI. PROGNOZOWANE EFEKTY

1. Zwiększenie dostępności pomocy dla ofiar przemocy
2. Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie, w tym spadek liczby rodzin, w których podejmowano interwencje wielokrotnie
3. Pogłębienie wiedzy społeczności lokalnej na temat zjawiska przemocy domowej - stała edukacja.

VII. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Źródłem finansowania zadań zawartych w Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie dla Gminy Teresin na lata 2014 - 2016 są środki własne Gminy, w tym wpływy z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.